

Hüzünlü Yolculuk

– İbrahim Kilik · 25 Ağustos 2009

Takvimlerde günler erir,
Zaman, bize bir sarı zarf gösterir.
Geçen mevsim, tükenen ömürlerdir.
Bir teselli babında açarken kasımpatılar,
Yalnızlığın iskelesinden el sallar sonbahar.

Güneş üşür,
Kuşlar güneye kaçar.
Gözyaşlarını saklayamaz bulutlar.
Ruhlar hicrette huzuru arar.
Bilinmez bir daha gelir mi gelmez mi bahar.
Bâki kalır kubbede pişmanlıklar.

Ah bu şarkılar!
Hazan mevsiminde bir başka çalar.
Keman ağlar, deniz ağlar, martılar ağlar.
Baharda kaldı çocukluğumuz, uçurtmalar.
Ne çabuk da geldi çattı sonbahar.
Günler var,
Gözlerimiz aşına bir çehre arar.

Artık, sinelerde yalnızlığın silinmez izi,
Hatıralarda eski günler eski dostlar.
Son kalanlar da bir daha ki sonbahara,
Belki kalamayacaklar.
Gidenler bahtiyar,
Kalanlar mahzun.
Günler kısa geceler uzun.
Ardı arkası kesilmez bu hüzünlü yolculuğun.
Ankara,25.08.2009